

Bruksela, 13 czerwca 2022 r.
(OR. en)

10203/22

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2022/0183 (NLE)

COEST 455
POLCOM 60

WNIOSEK

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)
Data otrzymania:	13 czerwca 2022 r.
Do:	Sekretariat Generalny Rady
Nr dok. Kom.:	COM(2022) 276 final
Dotyczy:	Wniosek dotyczący DECYZJI RADY w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, Wzmocnionej umowy o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską, z jednej strony, a Republiką Kirgiską, z drugiej strony

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2022) 276 final.

Załącznik: COM(2022) 276 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 13.6.2022 r.
COM(2022) 276 final

2022/0183 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

**w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, Wzmocnionej umowy
o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską, z jednej strony, a Republiką
Kirgiską, z drugiej strony**

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

- **Przyczyny i cele wniosku**

Załączony wniosek stanowi instrument prawny upoważniający do podpisania wzmocnionej umowy o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską a Republiką Kirgiską (zwanej dalej „umową”).

Stosunki między Unią Europejską (UE) a Republiką Kirgiską opierają się obecnie na umowie o partnerstwie i współpracy podpisanej w Brukseli 9 lutego 1995 r., która weszła w życie 1 lipca 1999 r.

21 września 2017 r. Rada przyjęła decyzję upoważniającą do rozpoczęcia negocjacji z Republiką Kirgiską w sprawie wzmocnionej umowy o partnerstwie i współpracy. Negocjowanie tej umowy rozpoczęło w grudniu 2017 r. Po siedmiu rundach negocjacyjnych Unia Europejska i Republika Kirgiska zakończyły negocjacje w sprawie wzmocnionej umowy o partnerstwie i współpracy w czerwcu 2019 r. Tekst umowy parafowano 6 lipca 2019 r.

Umowa ta stanowi ważny krok w kierunku zwiększenia politycznego i gospodarczego zaangażowania UE w Azji Środkowej. Będzie podstawą skuteczniejszego zaangażowania UE i Republiki Kirgiskiej w dwustronną współpracę dzięki wzmocnieniu dialogu politycznego i zacieśnianiu współpracy w szerokim zakresie dziedzin. Umowa pokazuje również, że UE może w sposób kompleksowy rozwijać stosunki z członkiem Euroazjatyckiej Unii Gospodarczej.

Wzmocniona umowa o partnerstwie i współpracy zawiera standardowe klauzule UE dotyczące praw człowieka, Międzynarodowego Trybunału Karnego, broni masowego rażenia (BMR), broni strzeleckiej i lekkiej oraz zwalczania terroryzmu. Obejmuje ona również takie dziedziny jak zdrowie, środowisko naturalne, zmiana klimatu, energia, podatki, edukacja i kultura, praca, zatrudnienie i sprawy społeczne, nauka i technologia oraz transport. Ponadto umowa obejmuje kwestie współpracy prawnej, praworządności, prania pieniędzy i finansowania terroryzmu, przestępczości zorganizowanej i korupcji. Oczekuje się, że część umowy dotycząca handlu zapewni podmiotom gospodarczym lepsze otoczenie regulacyjne, a tym samym przyniesie znaczne korzyści gospodarcze unijnym przedsiębiorstwom. Wzmocniona umowa o partnerstwie i współpracy nie jest inicjatywą wchodzącą w zakres programu sprawności i wydajności regulacyjnej (REFIT).

Umowa ustanawia ramy instytucjonalne składające się z Rady Współpracy, Komitetu Współpracy i Komisji Współpracy Parlamentarnej (zob. tytuł VII „Postanowienia instytucjonalne, ogólne i końcowe”) oraz podkomitetu ds. praw własności intelektualnej, a także umożliwia ustanowienie podkomitetów i innych organów wspierających Radę Współpracy. Ustanowiono w niej również mechanizm wypełniania zobowiązań w celu rozwiązania problemu niewypełnienia przez jedną ze stron jej zobowiązań wynikających z umowy.

Wraz z wejściem w życie tej umowy traci moc Umowa o partnerstwie i współpracy ustanawiająca partnerstwo między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami

członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Kirgiską, z drugiej strony, podpisana w dniu 9 lutego 1995 r.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Wzmocniona umowa o partnerstwie i współpracy opiera się na ambicjach i potrzebach odpowiednio Republiki Kirgiskiej i UE w zakresie rozwijania stosunków dwustronnych w duchu konkluzji Rady w sprawie strategii UE wobec Azji Środkowej z dnia 19 czerwca 2017 r. Umowa przyczyni się do wdrożenia nowej strategii UE wobec Azji Środkowej przyjętej w dniu 15 maja 2019 r.

Wzmocniona umowa o partnerstwie i współpracy jest zaktualizowanym następcą umowy o partnerstwie i współpracy z 1999 r., rozszerzającym zakres współpracy na nowe obszary i przewidującym usprawnione ramy regulacyjne naszych stosunków handlowych i gospodarczych zgodnie z zasadami Światowej Organizacji Handlu (WTO) i z regionalnymi porozumieniami gospodarczymi.

Po wdrożeniu umowa zostanie z pożytkiem uzupełniona przez mechanizm ogólnego systemu preferencji taryfowych (GSP+), z którego Republika Kirgiska korzysta od 2017 r. System ten oferuje dodatkowe preferencje taryfowe w zamian za przestrzeganie 27 podstawowych konwencji dotyczących praw człowieka, dobrych rządów, środowiska i pracy.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Wzmocniona umowa o partnerstwie i współpracy jest w pełni zgodna z Traktatami i zachowuje integralność i autonomię porządku prawnego Unii. Propaguje wartości, cele i interesy Unii, jak również zapewnia spójność, skuteczność i ciągłość jej polityki oraz działań.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

- **Podstawa prawna**

- *Materialna podstawa prawna*

Zgodnie z orzecznictwem, w przypadku gdy analiza unijnego środka wykaże, że wyznaczono mu dwa cele lub ma on dwa elementy składowe, i jeden z tych celów lub elementów składowych można zidentyfikować jako główny lub dominujący, podczas gdy drugi jest jedynie pomocniczy, wówczas ten akt prawny należy wydać na jednej podstawie prawnej, tj. na tej podstawie, która jest właściwa z racji głównego lub dominującego celu lub elementu składowego. W wyjątkowych przypadkach natomiast, jeżeli zostanie ustalone, że dany środek zmierza jednocześnie do osiągnięcia kilku celów lub ma kilka elementów składowych związanych w sposób nierozłączny, z których to celów lub elementów żaden nie ma charakteru pomocniczego w stosunku do pozostałych, w taki sposób, że znajdują zastosowanie różne postanowienia traktatów, środek taki należy wyjątkowo wydać na różnych, odpowiednich podstawach prawnych (w tym kontekście zob. wyroki: z dnia 10 stycznia 2006 r., Komisja/Parlament i Rada, C-178/03, EU:C:2006:4, pkt 42 i 43; z dnia 11 czerwca 2014 r. Komisja/Rada, C-377/12, EU:C:2014:1903, pkt 34; z dnia 14 czerwca 2016 r. Parlament/Rada, C-263/14, EU:C:2016:435, pkt 44; z dnia 4 września 2018 r. Komisja/Rada (Kazachstan), C-244/17, EU:C:2018:662, pkt 40).

W tym konkretnym przypadku umowa zmierza do osiągnięcia dwóch głównych celów i ma dwa główne elementy składowe, które wchodzą w zakres współpracy na rzecz rozwoju i wspólnej polityki handlowej. Podstawą prawną proponowanej decyzji powinny zatem być art. 207 i 209¹ Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE).

Należy zauważyć, że umowa nie obejmuje obszarów wchodzących w zakres kompetencji państw członkowskich, a zatem nie wymaga, aby państwa członkowskie UE stały się jej stroną.

- *Proceduralna podstawa prawna*

W art. 218 ust. 5 TFUE przewidziano przyjęcie przez Radę, na wniosek negocjatora, decyzji upoważniającej do podpisania umowy i, w razie potrzeby, do jej tymczasowego stosowania przed jej wejściem w życie.

W art. 218 ust. 8 TFUE przewidziano, że Rada stanowi większością kwalifikowaną, z wyjątkiem okoliczności wymienionych w art. 218 ust. 8 akapit drugi TFUE, w których Rada stanowi jednomyślnie. Biorąc pod uwagę fakt, że dwa główne elementy składowe przedmiotowej umowy to polityka handlowa i współpraca na rzecz rozwoju, zasadą głosowania w tym konkretnym przypadku jest zatem większość kwalifikowana.

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

Umowa obejmuje kwestie wchodzące w zakres kompetencji UE oraz wzmacnia dialog polityczny i współpracę między UE a Republiką Kirgiską. W związku z tym potrzebne są działania na szczeblu UE, a nie na szczeblu państw członkowskich.

- **Proporcjonalność**

Umowa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia celów politycznych, tj. wzmocnienia stosunków między UE a Republiką Kirgiską z myślą o wspieraniu reform demokratycznych, praworządności i zrównoważonego rozwoju gospodarczego, jako sposobów na zwiększenie stabilności i bezpieczeństwa Republiki Kirgiskiej. Umowa nie będzie wymagała od Unii zmiany jej zasad, przepisów ani norm w żadnym obszarze regulowanym.

3. WYNIKI KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Konsultacje**

Rada była regularnie informowana i konsultowano się z nią na forum odpowiedniej grupy roboczej Rady, a mianowicie na forum Grupy Roboczej ds. Europy Wschodniej i Azji Środkowej (COEST) oraz Komitetu ds. Polityki Handlowej (TPC), na wszystkich etapach negocjacji.

¹ Republika Kirgiska jest krajem o średnim niższym dochodzie, wymienionym w wykazie odbiorców oficjalnej pomocy rozwojowej ustanowionym przez DAC do celów sprawozdawczości za lata 2014, 2015, 2016 i 2017, zgodnie z art. 1 ust. 1 rozporządzenia nr 233/2014 z dnia 11 marca 2014 r. ustanawiającego Instrument Finansowania Współpracy na rzecz Rozwoju na lata 2014–2020.

Parlament Europejski był regularnie i odpowiednio szybko informowany przez cały czas trwania negocjacji.

Wysoki Przedstawiciel i Komisja uważają, że cele określone przez Radę w jej wytycznych negocjacyjnych zostały osiągnięte oraz że projekt umowy jest gotowy do podpisania.

- **Ocena skutków**

Nie przeprowadzono oceny skutków, ponieważ przedmiotowa umowa w większości aktualizuje i wzmacnia istniejącą umowę o partnerstwie i współpracy, a zatem nie wprowadzi istotnych nowych obszarów współpracy, które miałyby znaczny wpływ gospodarczy, społeczny lub środowiskowy. Oczekiwane skutki będą miały głównie charakter polityczny – UE dąży do utrwalenia obecnego kursu politycznego kraju partnerskiego oraz wzmocnienia swojego kapitału politycznego. W Republice Kirgiskiej mogą wystąpić pozytywne skutki społeczne związane głównie z planowanymi postanowieniami dotyczącymi praworządności, praw człowieka i bezpieczeństwa. Oczekuje się również wzrostu wymiany handlowej w wyniku poprawy otoczenia biznesowego, która jednak nie stwarza żadnego ryzyka dla konkretnych sektorów przemysłu po żadnej stronie, ponieważ Republika Kirgiska i UE nie konkurują w tych samych sektorach. Jak stwierdzono w planie działania, przeprowadzenie oceny skutków nie przyniosłoby wystarczającej wartości dodanej.

2022/0183 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

**w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, Wzmocnionej umowy
o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską, z jednej strony, a Republiką
Kirgiską, z drugiej strony**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 i 209 w związku z art. 218 ust. 5,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 21 września 2017 r. Rada przyjęła decyzję upoważniającą do rozpoczęcia negocjacji z Republiką Kirgiską w sprawie wzmocnionej umowy o partnerstwie i współpracy.
- (2) W oparciu o wolę Stron, by zacieśniać i rozszerzać wzajemne stosunki w ambitny i innowacyjny sposób, negocjacje w sprawie wzmocnionej umowy o partnerstwie i współpracy (zwanej dalej „umową”) zakończyły się pomyślnie parafowaniem umowy w dniu 6 lipca 2019 r.,

(3) Należy zatem podpisać umowę w imieniu Unii,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Niniejszym upoważnia się w imieniu Unii do podpisania Wzmocnionej umowy o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską, z jednej strony, a Republiką Kirgiską, z drugiej strony, z zastrzeżeniem zawarcia tej umowy.
2. Tekst umowy, która ma zostać podpisana, jest załączony do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Sekretariat Generalny Rady ustanawia instrument przekazujący pełne uprawnienia do podpisania umowy, z zastrzeżeniem jej zawarcia, osobie wskazanej lub osobom wskazanym przez jej negocjatorów.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie [...] dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*